

MOŽ ZBIRA SPODNJE HLAČKE

Ženska sedi na zofi, nagovarja občinstvo.

Ž: Ime mi je Zofija, v skrbeh pa sem zaradi svojega moža. Nekoč sem prebrala, da pravzaprav nikogar zares ne poznamo, tudi če z njim že dolgo živimo. Tu je moja težava. Pred nekaj tedni sva z možem praznovala 50-let, najina rojstna dneva sta le 10 dni narazen. Oba delava v istem podjetju. Ker je v istem mesecu praznoval tudi sodelavec, ki ima veliko hišo ob morju, smo se odločili za skupno praznovanje. Povabili smo zelo veliko ljudi, dogodek je čudovito uspel, najprej šli smo na krajšo plovbo s kosilom, nato pa zvečer nadaljevali zabavo na njegovem domu. Res lepo ima urejeno, tri nadstropja, vse kot iz škatlice, v vsakem nadstropju kopalnica.

Moški pride na oder in sede poleg nje, kakor da se vozita v avtu.

Ko pa sva se z možem peljala domov, sem doživela šok...

M: Uf, policaji, lej. A se ti da v mojo torbo pogledat za denarnico, k mam vozniško not? Na sedežu za tabo.

Ž: *(se steguje)* Aha, ja, v sprednjem al zadnjem predalčku?

M: Spredaj, spredaj... Zadi nimam nič... *(olajšano)* Ah, sej so že mim. Kr pust.

Ž: *(iz zadnjega prekata torbice izvleče hlačke)* Jurij...

M: Mhm?

Ž: Jurij... KAJ JE TO?!

M: Khm. Kje hudiča si pa... Pa sej sm ti reku, da je SPREDEJ prtoš!

Ž: KAJ JE TO?!

M: Ja, kaj. Sej vidiš. Gate so.

Ž: Ja pa kakšne gate?!

M: *(vzdihne)* Rdeče.

Ž: *(vsa iz sebe)* S čipko.

M: Khm.

Ž: *(usodno)* Kolk časa že traja?

M: *(naveličano)* Nč ne traja.

Ž: Kako ne traja? To so čipkaste tangice, k jih jaz tut slučajno ne spravm gor.

M: Ja, ampak ni tko, k misliš.

Ž: Kaj pa mislm?

M: Da ga serjem s kakšno.

Ž: A ga ne?!

M: *(vzdihne)* Ne... sam včasih kje kakšne gatke pajsнем.

Ž: Kaj jih?

M: Sunem gatke, no... Babje gatke... Ponucane.

Ž: *(vsa iz sebe, vzdihne)* Jurij... *(nato nadaljuje, nagovarja občinstvo, moški pa vstane in odide z odra)* ... Nekaj časa sploh nisem mogla do sape. Povedal mi je, da ga že od nekdanj vznemirja brskanje po tujem perilu. Pa kakšno trofejo vzame za spomin. Ko greva kam na obisk, gre na vece, se zaklene, prebrska košaro s perilom in ukrade ženske hlačke, ki so mu najbolj všeč. Doma mi je potem pokazal. Celu zbirko jih ima. Sploh ne vem, kaj naj naredim. S čipkami, prosojne, čisto navadne, celo nekaj prav velikih. Rekel je, da 'dizajn ni edina kategorija, po kateri izbira'. Da me pa ni nikoli prevaral. Kaj naj naredim? Naj ga prijavim? Drugače je zelo prijazen in dober človek. Čisto sem iz sebe.

*** PRVO LOČILO MED GLASBO ***

Moški se vrne na oder in prisede k ženski, poda ji njeno torbico, ki jo je prenesel s seboj, kakor da sta sedla v avto in odhajata z obiska. Obrneta se in pomahata nekam nazaj. Nekaj časa tišina, oba gledata naprej. Nato...

Ž: *(resno)* Jurij...

M: Mhm?

Ž: Kam si jih dal?

M: Koga?

Ž: Ne delaj se neumnga. Deset minut si bil na veceju.

M: *(vzdihne)* V polivinil vrečki so v žepu od mojga reklea.

Ženska mu seže v žep in izvleče najdbo.

Ž: *(resno, ogorčeno)* Jurij, mislim, da se morava pogovorit...

M: *(sluti težave)* O, madona...

Ž: Jurij... Glede teh... gat... *(spodobno)* hlačk... *(jih stlači nazaj v vrečko in mu jo vtakne v žep)*

M: Lej, ne morem ti obljubit, da ne bom več, k vem, kakšen sem.

Ž: Kakšen?

M: Sej sem probal nehat, k me je ena enkrat zasačila, k ni blo kluča... *(vzdihne)*
Pa ne gre. Čim grem na kakšen obisk... me zgrab. Sej ponavad sploh ne opazjo.

Ž: Hočeš rečt, da to delaš že...

M: Že odkar sem bil mulc. Ta prve sm sunu, k sva bla z mamu na obisku pr profesorci matematke zarad popravca. Petnajst let sem mel.

Ž: O, moj bog!

M: Ja, kaj. Sej to ni nč tacga. Kolega zbira pa dlakce. *(se hahlja)* Jih ma že cel album.

Ž: Kater kolega?

M: Ne povem. Koflikt interesov.

Ž: Jurij, to ni smešno!

M: Teb ni. Ne razumeš. V resnici ni nč groznega. Nismo kakšni packi, ne mrcvarmo otrok... do zdej sploh vedla nisi.

Ž: Ampak zdej pa vem! In mi je nevzdržno! To je brskanje po tuji zasebnosti!

M: Ja, a tist k se ve vsak tedn dobivate na kartanju pa na šloganju iz kofeta, pa zavravn opravljate k zmešane, pa ni brskanje po tuji zasebnosti?!

Premor.

Ž: (*dramatizira*) Po vseh teh letih... S kriminalcem... Hišo bova dala na pol! Od znotraj na pol.. Nočem te več videt! Gravžaš se mi! Pošast!

M: Baba ubrisana. Ni čudn, da si bla v postli zmer k ploh... (*vzdih*) No, pa mamostalo...

Prizor zamrzne.

***** DRUGO LOČILO MED GLASBO *****

Moški in ženska kot prej, pomagata čez ramo. Nekaj časa tišina, oba gledata naprej

Ž: Jurij...

M: Mhm?

Ž: Kam si jih dal?

M: Koga?

Ž: Ne delaj se neumnga. Deset minut si bil na veceju.

M: (*vzdihne*) V polivinil vrečki so v žepu od plašča.

Šumenje vrečke.

Ž: Bele so. Čist navadne.

M: Ja, sam bele so ble.

Ž: Hecno, človk bi ji prsodu kej bolj živahnga.

M: (*se mu zdi smešno*) Ha! To pa ne morš nikol rečt. (*zarotniško*) Veš, kakšne ma naša šefica nabave?

Ž: (*uživa v škandalu*) A Marija? Pa sej ona je že skor sedemdeset.

M: Ja, kar zadeva gate, je pa tigrica! Vse štrasast, črno pa rjavo. Grrrr...

Se smejeta.

Ž: Aaa, ne morem verjet.

M: No, sej tut ti si bla kar nekaj cajta na veceju. A te je zeleni čaj pognal?

Ž: Ne.

M: No, še dobr.

Premor.

M: Neki maš za bregom.

Ž: Ne za bregom. V torbici... (*brskanje*) Evo! Bokserce!

M: O, sej ne morem verjet!

Ž: Kaj, a k sm ženska, si pa ne upam?

M: (*se hahlja*) Kakšne velke gate pa ma ta tip?

Ž: (*se hahlja*) Ja, L.

Premor.

M: Zofi... a veš, kaj bom zdej naredu?

Ž: Kaj?

M: V hotel te bom pelu.

Ž: Ajaaa?

M: In te bom tko nabrisu, da boš vse zvezde vidla. Abraham gor al dol, šlic mi bo razparal. S temi gatami s me pa tko nakurla... Zdej boš ti vidla medene tedne...

Se smejeta. Zatemnitev.